

423

1774. Πώλησις ὑπὸ τῆς Κοινότητος Μοσχολέως δύο ἀκινήτων κατοίκων, φυγάδων ἐκ τῆς πόλεως,

πρὸς πληρωμὴν χρεῶν τῆς Κοινότητος, ἐν 236, σ. 187.

«*Ἡμεῖς οἱ τῆς πολιτείας Μοσχολέως εὐρισκόμενοι ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, δημογέροντες καὶ ρουφέτια πάντα, γνώμη κοινῇ καὶ ἀσαλεύτῳ ἀποφάσει δηλοποιούμεν· ὥς ἐπειδὴ τὰ κτήματα πάντα τῶν φευγάτων ἔμειναν νὰ δοθοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ χρεὴ τῆς πολιτείας διὰ τὸ βαρὺ φορτίον ὅπου ἐφορτώθη εἰς τὰ λείψανα τῶν δυστυχησμένων τούτων πτωχῶν, τούτου χάριν, ἐθελουσίως τὴν σήμερον ἐπουλήσαμεν δύο ἐργαστήρια εἰς Κορυτζᾶν εὐρισκόμενα, τὸ μὲν τοῦ Α. . . . τὸ δὲ τοῦ Γ. . . . καὶ τὰ ἐδώσαμεν κατὰ πάντα εἰς τὸ . . . Μορυστήριον τὸ ἐν Μοσχολέῳ τοῦ Ἀγίου Προδρομοῦ διὰ ποσότητα ἄσπρων γροσίων ἑπτακοσίων ἀμφοτέρω, τὰ ὅποια λαβόντες εἰς χεῖρας ἀνελλειπῶς, τὰ ἐδώσαμεν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Κοινότητος . . . ».*

424

1774(?)—Ἐν 286 περιέχονται νομικαὶ διατάξεις, ἐξ 11 κεφαλαίων, ἐξ ἐθίμων καὶ βασιλικῶν νόμων τῆς Βλαχίας.

Πρβλ. ἐν 131, σ. 35 σημ. 1.

Ἀποδεικνύεται ὅμως, ἐν 414, σ. 309–318, ὅτι τὸ Παράρτημα τοῦτο εἶναι ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Δ' βιβλίου τοῦ Νομικοῦ Προχείρου τοῦ Φωτεινοπούλου (πρβλ. ἀριθ. 402) καὶ δὴ ἐκ παραλλαγῆς τοῦ 1777 (ἐν χφ. 1195 τῆς Ρουμ. Ἀκαδημίας). Πρβλ. ἐπίσης ἐν 411, σ. 223, ὑποσ. 30 καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Νομικοῦ Προχείρου (ἀριθ. 402), σ. 22, ὑποσ. 1). Ἐν ταιαύτῃ ὅμως περιπτώσει, αἱ νομικαὶ αὗται διατάξεις τοῦ Παραρτήματος, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι τοῦ ἔτους 1774, ἀλλὰ μεταγενέστεραι τοῦ 1777· ἐκτὸς ἐὰν τὸ χφ. 1195 ἐγράφη μὲν τὸ 1777, ἀλλ' ἢ ἐν αὐτῷ παραλλαγῇ συνετέθη προγενεστέρως. Ἡ ἐν τέλει τοῦ Παραρτήματος (σ. 71) χρονία : 10 Ἰουλίου 1774 ἀφορᾷ προφανῶς μόνον εἰς τὸ ἐν τέλει (σ. 34–71) τοῦ Παραρτήματος παρατιθέμενον κείμενον τῆς Συνθήκης τοῦ Κιουτσούκ Καϊναρτζή. Κατὰ σύμπτωσιν ὅμως καὶ ἡ προτασσομένη Ἱστορία τῆς Βλαχίας φθάνει μέχρι τοῦ 1774· ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ βιβλίον ἐτυπώθη μόλις τὸ 1806, δὲν ἀποκλείεται τὸ Παράρτημα νὰ περιέχῃ κείμενον τῶν μετὰ τὸ 1774 χρόνων.

Τίτλος Α'. Περὶ προικός.

Α'. « . . . ἡ παλαιοτάτη ὁμως συνήθεια θέλει, ὅπου ἡ προῖξ πάντοτε νὰ ἀποδίδεται εἰς τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς κληρονόμους αὐτῆς ὡς διατετιμημένη, ἥτις συνήθεια, ὡς παλαιὰ καὶ χρήσιμος τῷ τόπῳ, ἀπεφασίσθη ὅπου νὰ ἐνεργῇται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὡς νόμος ἀδιαστίκτως . . . »

Ε'. Ἡ παλαιοτάτη ὁμως τοπικὴ συνήθεια θέλει ὅλον τὸ ἐναντίον, ὅτι καὶ οἱ προικιμαῖοι κατ' ἐξέλιξιν, καθὼς καὶ ἡ λοιπὴ προῖξ τῆς γυναικός, νὰ ἀποδίδονται εἰς τὴν γυναῖκα, ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτῆς σῶοι καὶ ἀνελλειπῆς ἀπὸ τὸν ἄνδρα ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ, κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸν ἀριθμὸν ὅπου ἐδόθησαν ἐν τῷ καιρῷ τῶν γάμων, μακάρι καὶ ἂν ἀποθάνωσιν ἢ φύγωσιν. Οἱ δὲ τοκετοὶ τῶν κατ' ἐξέλιξιν, ἦτοι τὰ παιδιά, νὰ ἐξουσιάζωνται ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Ὅθεν ἀπεφασίσθη ὅπου ἡ παλαιὰ αὕτη τοπικὴ συνήθεια νὰ ἐνεργῇται ἀδιαστίκτως . . . »

Σ' . . . ἀπεφασίσθη, ὅτι ὅταν ὁ ἀνὴρ ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἀπαιτοῦνται λείψαν προικὸς ἢ παρὰ τῆς γυναικὸς ἢ παρὰ τῶν κληρονόμων αὐτῆς, καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ ἀπαιτούμενα προικιμαῖα πράγματα ἀπωλέσθησαν ἀπὸ τοιοῦτον τι ἰσχυρὸν ἐκστραορδινάριον περιστατικόν, τότε ὁ ἀνὴρ καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ νὰ μένωσιν ἀζήμιοι καὶ ἀκαταζήτητοι . . .

Ζ'. . . . μετὰ τὴν φανεράν αὐτὴν καταγραφὴν, νὰ ἔχη ἡ γυνὴ ἄδειαν ὁμοῦ καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτῆς ἕως εἴκοσι χρόνους νὰ διεκδικῶσι τὴν λείψαν τῆς προικὸς αὐτῆς καὶ ὅχι εἰς διάστημα τριάκοντα χρόνων, καθὼς διὰ τῆς κοιτιτζιόνες ἀγωγῆς διεκδικεῖται, ἡ ὁποία αὐτὴ παραγραφὴ τῶν τριάκοντα χρόνων ἀνῆρέθη ἐν τῷ παρόντι θέματι, δι' αἰτίας εὐλόγους καὶ ἰσχυράς . . .

Τίτλος Β'. Περὶ κληρονομίας.

Α'. . . . Ἡ παλαιότητα ὁμως τοπικὴ συνήθεια θέλει ὅλον τὸ ἐναντίον, ὅτι δηλ. ἐπειδὴ καὶ ἡ θυγάτηρ προικίζεται ἀδιαφόρως, πότε μὲν ἀπὸ τὸν πατέρα, πότε δὲ ἀπὸ τὴν μητέρα, πότε δὲ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς, διὰ τοῦτο καὶ νὰ μένη ὑστερημένη ἀπὸ τὸ προνόμιον τῶν νόμων, εἰς τὸ νὰ συνεισφέρῃ δηλ. τὴ προῖκα αὐτῆς καὶ νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν πατρικὴν κληρονομίαν, ὁμοῦ δὲ καὶ νὰ εἶναι ὑστερημένη μὲ τὸν ἴδιον λόγον τούτου καὶ ἀπὸ τὴν μητρικὴν ὁμοῦ καὶ ἀδελφικὴν κληρονομίαν, ἐπειδὴ τόσον ἡ μήτηρ, ὅσον καὶ τὰ ἄρρενα αὐτῆς ἀδέλφια βιάζονται ἀπὸ τὴν τοπικὴν συνήθειαν νὰ ὑπανδρεύωσι τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν . . . ἥτις αὕτη τοπικὴ συνήθεια ἀπεφασίσθη νὰ ἐνεργῇται καὶ νὰ φυλάττεται ὡς νόμος, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἐπωφελής, χρήσιμος καὶ ἀναγκαία εἰς τὸν τόπον, ὁμοῦ δὲ καὶ παλαιότητα.

Β'. Ἡ ὑπανδρευομένη λοιπὸν θυγάτηρ . . . μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων . . . νὰ μένη εὐχαριστημένη εἰς ἣν ἔλαβε προῖκα.

Γ'. Οἱ ἀδελφοὶ νὰ βιάζονται μετὰ θάνατον τῶν γονέων αὐτῶν νὰ ὑπανδρεύωσι τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν, κατὰ τὴν τιμὴν καὶ δύναμιν ὅπου ἔχουν . . . καὶ νὰ μὴ τολμῶσιν ἀπὸ φειδωλίαν νὰ ὑπανδρεύωσι τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν μὲ ὀλίγην προῖκα, δίδοντες αὐτὰς εἰς ἄνδρας ἀτίμους καὶ μὴ ὁμοίους εἰς τὴν τιμὴν τῆς φαιλλίας αὐτῶν.

Δ'. . . . Ἀνίσως δύο, ἢ τριῶν, ἢ καὶ περισσοτέρων οὐσῶν θυγατέρων, προικισθῇ τυχὸν ἡ μία, ἢ τινὲς ἐξ αὐτῶν, πλουσίως ἀπὸ τοὺς γονεῖς αὐτῶν, πλουσίους τότε ὄντας, αἱ δὲ ἄλλαι ὑπανδρευθῶσιν ἢ παρὰ τῶν ἰδίων γονέων, ἢ παρὰ τῶν ἀδελφῶν . . . μὲ ὀλιγωτέραν προῖκα, διὰ δυστυχίαν, ὅπου ἠκολούθησεν εἰς τὴν φαιλλίαν ἐκείνην, καὶ ἀκολουθήσῃ νὰ ἀποθάνῃ ἀδελφός τις ἄτεκνος μὲ εὐπορίαν καὶ πλοῦτον, τότε τὰ λοιπὰ ἀδέλφια . . . ἢ νὰ ἀναπληρῶνῃ τὴν προῖκα, ὅπου ἔλαβεν ἡ πρώτη ἀδελφή, καὶ νὰ εὐχαριστῶσι μὲ ἰσότητα καὶ τὰς λοιπὰς ἀδελφὰς . . . ἢ τοιούτου μὴ γενομένου, νὰ ἔχωσιν ἄδειαν καὶ αὐταὶ αἱ ἀδελφαὶ νὰ συγκληρονομῶσι τὸν θανόντα πλούσιον ἀδελφὸν αὐτῶν, μόνον εἰς τὰ ιδιόκτητα ἐκείνου πράγματα . . . χωρὶς νὰ κάμωσι συνεισφορὰν τῶν προικῶν αὐτῶν καὶ χωρὶς νὰ ἀνακατωθῶσιν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτὴν αἱ ἀδελφαί, ὅπου ἐπροικίσθησαν πλουσίως πρότερον . . .

Τίτλος Γ'. Περὶ ἐγγύης γυναικὸς καὶ ἐνεχειράσεως πραγμάτων αὐτῆς.

Α'. . . . Τὰ αὐτὰ παρομοίως θέλει καὶ ἡ τοπικὴ συνήθεια, ἥτις ἀπεφασίσθη, ὅπου καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἔτζι νὰ ἐνεργῇται καὶ νὰ φυλάττεται, ὅτι δηλ. ἡ ἐγγύη τῆς γυναικὸς ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἡ ὑπογραφὴ αὐτῆς, μὲ τὴν ὁποίαν δανεῖζεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, νὰ μένη ἄκυρος καὶ πάντῃ ἀνίσχυρος, ὁμοίως καὶ ἡ ἐνεχειράσις τῶν προικιμαίων αὐτῆς πραγμάτων . . . ἔξω μόνον ἂν ἀποδειχθῇ ἐντελέστατα καὶ φανερώτατα, ὅτι τὰ ἀσπρά' ἐκεῖνα ἐλήφθησαν διὰ χρείας ἰδίας αὐτῆς . . .

Τίτλος Δ'. Περὶ τριμοιρίας.

Α'. . . Ἡ παλαιοτάτη ὁμως τοπικὴ συνήθεια θέλει οὕτως, ὅτι μετὰ θάνατον τοῦ ἀνδρός, εἴ γε εὗρεθῇ ἡ γυνὴ ἐκείνου τεκνοποιήσασα μετ' αὐτοῦ, εἴτε ζῶσι τὰ παῖδια, εἴτε καὶ ἀπέθανον, ἐξάπαντος νὰ λαμβάνῃ ἡ γυνὴ ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐν τρίτον μερίδιον κατὰ δεσποτείαν, εἴτε φυλάξῃ χηρείαν παντελῆ, εἴτε καὶ μὴ, ἥτοι δευτεροῦπανδρευθῇ, τὸ ὅποιον τοῦτο φιλανθρωπῶς ἡ συνήθεια αὕτη διέταξεν, ἀποβλέπουσα εἰς τὰς τόσας ὠδύνας, λύπας τε καὶ πικρίας καὶ κινδύνους τῆς ζωῆς, ὅπου δοκιμάζει ἡ γυνὴ ἐν τῷ κυοφορεῖν, ἐν τῷ τίκτειν καὶ ἐν τῷ θνήσκειν τὰ παῖδια αὐτῆς. Ὅθεν ἡ συνήθεια αὕτη ἀπεφασίσθη νὰ ἐνεργῇται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀδιαστίκτως, καθὼς μέχρι τοῦδε ἐνεργεῖται, ὡς νόμος . . .

Γ'. . . κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον νὰ λαμβάνωσι καὶ οἱ ἄνδρες αὐτὸ τὸ ἴδιον τρίμοιον ἀπὸ τὰς περιουσίας τῶν γυναικῶν αὐτῶν κατὰ τελείαν δεσποτείαν, ὅσοι δηλ. ἐπαιδοποίησαν μὲ τὰς γυναικας αὐτῶν ἐκείνας, εἴτε δευτεροῦπανδρευθῶσι καὶ αὐτοί, εἴτε μὴ.

Δ'. . . ἡ τοπικὴ συνήθεια, φιλανθρωπευομένη καὶ εἰς αὐτὰς (τὰς στείρας γυναικας) ἐφιλοτίμησεν ἀπὸ παλαιοτάτους χρόνους, ὅπου καὶ αἱ στεῖραι, εἴτε δευτεροῦπανδρευθῶσιν ἢ μὴ, νὰ λαμβάνωσι κατὰ δεσποτείαν τὰ θεώρητρα ἀντὶ τοῦ τριμοιρίου . . . Θεώρητρον δὲ λέγεται ἡ δωρεά, ὅπου λαμβάνει παρὰ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἀμέσως ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῶν γάμων. Ὅθεν ἀπεφασίσθη, ὅτι αὕτη ἡ συνήθεια, ὡς παλαιοτάτη καὶ φιλάνθρωπος, καὶ μάλιστα ἔννομος, νὰ ἔχῃ κῦρος καὶ νὰ ἐνεργῇται ὡς νόμος . . .

Ε'. . . κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ ἄνδρες τῶν τοιούτων στειρῶν γυναικῶν μετὰ θάνατον ἐκείνων, νὰ λαμβάνωσι κατὰ τελείαν δεσποτείαν τὸ κρηβατοστρώσι καὶ τὸ ἄλογον, εἴτε δευτεροῦπανδρευθῶσιν, εἴτε μὴ.

Σ'. . . ἀπὸ παλαιοτάτην τοπικὴν συνήθειαν, ἔλαβον τὸ προνόμιον τοῦτο, εἰς τὸ νὰ λαμβάνωσιν αὐτοὶ (οἱ ἀδελφοὶ) ὡς γονεῖς, τὸ τρίτον μερίδιον αὐτό, ὅπου ἡ Νεαρά διατάττει διὰ τοὺς γονεῖς τοῦ ἀποθανόντος γονέως ἐπὶ παιδὶ ἀνηλίκῳ, κακείνῳ παρὰ πόδας ἀποθανόντι, τὸ ὅποιον τοῦτο προνόμιον ἀπεφασίσθη ὅπου καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐνεργῇται ἀδιαστίκτως, ἐπεχόντων δηλ. τῶν ἀρρένων ἀδελφῶν τόπον γονέων πρὸς τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν.

Ζ'. . . ἡ τοπικὴ αὕτη συνήθεια, ὅπου δίδει τὸ προνόμιον εἰς τοὺς ἀδελφούς νὰ ἐπέχωσι δηλ. τόπον γονέων πρὸς τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν . . . ἀπεφασίσθη . . . νὰ ἐνεργῇται ὡς νόμος πάγιος (καὶ ὅταν ἡ θυγάτηρ ἐπροικίσθῃ ἀμέσως ἀπὸ τοὺς γονεῖς αὐτῶν) . . .

Η'. . . ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν τῶν δώδεκα καὶ δεκατεσσάρων χρόνων ἀποθνήσκοντος τοῦ παιδίου, νὰ γίνεται ἡ τριμοιρία . . .

Τίτλος Ε'. Περὶ προτιμήσεως.

Α'. Ἡ ἀγωγή τῆς προτιμήσεως . . . ἀπεφασίσθη νὰ ἐνεργῇται εἰς τὸ ἐξῆς . . . ἡ πρώτη Νεαρά Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου . . .

Σ' Ἡ παλαιὰ τοπικὴ συνήθεια θέλει, ὅτι ὅταν πωλῶνται βενίτα τινῶν μωσιῶν, νὰ προτιμῶνται εἰς τὴν ἀγορὰν τούτων οἱ ἐγκάτοικοι Βλάχοι, οἱ ὅποιοι κάθηνται ἐπάνω εἰς τὰς Μωσίας ἐκείνας . . .

Τίτλος Σ'. Περὶ Κατζίβελων.

. . . Γ'. Ἡ παλαιοτάτη τοπικὴ συνήθεια θέλει διὰ τὴν κατζίβελαν ἢ τὸν κατζίβελον, ὅπου μέλλει νὰ γένῃ ἀλλαγὴ, νὰ θεωρῇται ἂν ἰξεύρῃ καὶ νὰ δίδεται ἄλλος κατζίβελος, ἢ κατζίβελα μὲ τὰς ἰδίας τέχνας, ὅπου ἰξεύρει ἐκεῖνος ὁ ἀλλαττόμενος, καὶ αὕτη ἡ συνήθεια ἀπεφασίσθη νὰ ἐνεργῇται ὡς νόμος.

. . . Ζ'. Ἡ παλαιοτάτη τοπικὴ συνήθεια θέλει ὅτι ὅταν πωλῶνται κατζίβελοι, νὰ προτιμῶνται εἰς τὴν ἀγορὰν τούτων οἱ συγγενεῖς τῶν κυρίων αὐτῶν τῶν κατζίβελων . . . ἀπεφα-

σίσθη . . . ἡ διορία τῆς προτιμήσεως νὰ εἶναι τριάκοντα ἡμερῶν καὶ οὐχὶ περισσότεραι . . .

Τίτλος Ζ'. Περὶ ἐξόδων εἰς προῖκα . . .

Τίτλος Η'. Περὶ χορτανιτζίας . . .

Τίτλος Θ'. Περὶ τόκων.

. . . Β' . . . Ἡ τοπικὴ ὁμῶς παλαιοτάτη συνήθεια ἀκολουθεῖ, ὅτι οἱ τεθνεῶτες νὰ μὴ πληρῶνῳσι διάφορον, τὸ ὁποῖον τοῦτο προξενεῖ μεγάλην ἀδικίαν εἰς τοὺς δανειστάς, τὴν ὁποίαν αὐτὴν ἀδικίαν διορθώνοντες καὶ διευθύνοντες αὐτὴν τὴν τοπικὴν συνήθειαν εἰς τὸ δικαιοτέρον, ἀπεφασίσαμεν κοινῶς, ὅπου ὅσα ἄσπρα ἀπὸ δεδουλευμένου διαφόρου ἤθελε φαίνεται ἕνας ἀποθνήσκων πῶς χρεωστεῖ, νὰ τὰ χάνῃ ἐξ ὀλοκλήρου ὁ δανειστής, διὰ τὴν ἀμέλειαν αὐτοῦ, ὅπου δὲν ἐπιμελήθη ἐπὶ ζωῆς ἐκείνου νὰ τὰ λάβῃ· μετὰ θάνατον δὲ νὰ μὴ πληρῶνῳσι διάφορον οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος μέχρις ἐξ μηνῶν, μετὰ δὲ τοὺς ἐξ μῆνας νὰ πληρῶνῳσι διάφορον, ἐπειδὴ ἕως εἰς τὴν διορίαν αὐτὴν οἱ κληρονόμοι γίνονται βέβαια ἐγκρατεῖς τῆς κληρονομίας . . .

Τίτλος Ι'. Περὶ βεκίλιδων. . .

Τίτλος ΙΑ'. Περὶ γεντικίου.

Α'. . . Ἡ τοπικὴ ὁμῶς συνήθεια δὲν δέχεται μὲ κανένα τρόπον τὸ γεντίκι, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἐπιβλαβὲς εἰς τὸν τόπον. Ὅθεν καὶ ἀπεφασίσθη διὰ νὰ λείψῃ εἰς τὸ ἐξῆς, μήτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ νὰ ἀκούεται, καὶ νὰ μένῃ τελείως ἄκυρον.

425

1774. Συνθήκη 10 Ἰουλίου τοῦ Κιουτσούκ Καϊναρτζῆ, ἐξ 28 ἄρθρων, ἐν 157 (παράρτημα) σ. 34–71, ἐν 436, τ. Ι σ. 319–334 καί, ἀποσπασματικῶς, ἐν 74, σ. 78–80.

« . . . 7. Ἡ Ὑ. Πύλη ὑπόσχεται σταθερὰν προστασίαν εἰς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας αὐτῆς . . . 17. Ἡ Ὑ. Πύλη ὑπόσχεται . . . νὰ μὴ ἐκτεθῇ ἡ χριστιανικὴ θρησκεία οὔτε εἰς τὴν ἐλαφροτέραν καταδίωξιν καὶ νὰ μὴ ἐμποδισθῇ ποτὲ ἡ ἐπισκευὴ καὶ ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν ναῶν τῆς θρησκείας ταύτης, ἔτι δὲ καὶ οἱ διακονοῦντες ἐν αὐτοῖς μηδεμίαν νὰ ὑφίστανται ὕβριν ἢ διωγμόν . . . ».

426

1774. Φιρμάνιον σ. Ἀβδοῦλ Χαμῆτ Α', περὶ φόρων νήσου Σ Ὑ μ η ς, μνημονεύει «φόρον νυμφῶν», ἐν 370, σ. 338–340.

427

1774. Φιρμάνιον σ. Χαμῆτ Α', περὶ ἀπαλλαγῆς καταβολῆς ἐκτάκτων φόρων Ν ο τ ί ω ν Σ π ο ρ ά δ ω ν, ὡς φορολογουμένων κατ' ἀποκοπὴν, ἐν 179, σ. 434–435. Πρβλ. καὶ 252, σ. 366–367.

